

Historie hradu Kost

Počátky hradu se v současné době díky archeologickým nálezům datují do 13. století. Bohužel neexistuje žádný písemný záznam o vlastnictví tohoto hradu a tak prvního majitele nemůžeme přesně určit. Pravděpodobně se jednalo o člena rodu Markvarticů. První písemný záznam patří k roku 1349, kdy se podepisuje Beneš z Vartenberka na zakládací listinu kostela v Sobotce jako Benesius de Costy Vartenberk. Toto přízvisko je dokladem existujícího hradu Kost.

Oblíbená legenda praví, že hrad dostal jméno Kost v dobách, kdy jej obléhal Jan Žižka a po neúspěšném dobývání prohlásil, že je pevný jako kost. Pravdou ovšem zůstává, že majitel hradu, Beneš z Vartenberka, se do zakládací listiny kostela v Sobotce v roce 1349 podepsal latinským přízviskem Benesius de Costy Vartenberk, což Češi při čtení zkomolili a přejmenovali ho na Beneše z Kostí. Po Benešově smrti se majitelem Kostí stává jeho syn Petr, který pracoval jako hofmistr u dvora Karla IV. Díky tomu byl ve velmi dobré finanční situaci a začal s celkovou přestavbou dřevěné tvrže na kamenný hrad, jehož podoba se zachovala až do dnešní doby.

Roku 1414 je vnučka Petra z Vartemberka provdána za bohatého katolíka Mikuláše Zajíce z Házmburka. Jejich potomci se zde udrželi prakticky po celé 15. století. Posledním majitelem z rodiny Zajíců byl Mikulášův vnuk, kterému pro jeho nezletilost byl určen poručník Zdeněk Lev z Rožmitálu. Ten prodal kostecké panství Janovi ze Šelmberka k umoření dluhů rodiny Zajíců. Již roku 1524 prodává Janův syn Jindřich kostecké panství Oldřichovi z Biberštejna, jehož syn Jan dal postavit při cestě do hradu mezi první a druhou branou v roce 1545 nový obytný palác s výhledem do údolí Plakánek.

V polovině 16. století se majitelé opět mění. Biberštejnové vymírají a panství se chopí Kryštof Popel z Lobkovic. Ten nechal přistavět pivovar, Lobkovický palác a další hospodářské budovy, jež byly opevněny a připojeny k hradu. Syn Kryštofa z Lobkovic, Oldřich Felix, byl posledním majitelem, který na Kostí pobýval jako na svém sídelním hradě. Další majitelé na hrad přijíždí spíše kontrolovat chod panství, který byl svěřen úředníkům. Roku 1632 prodává Polyxena z Lobkovic kostecké panství Albrechtovi z Valdštejna, který se chystá hrad přestavět. Z toho však sejde kvůli jeho zavraždění v Chebu o dva roky později. Majetek se kvůli neuhrazené smluvní částce vrací do rukou Polyxeny. Její syn pak panství obratem prodává rodině Černínů, kteří čerstvě vyhořelý hrad přestaví a využívají jako centrum hospodářství celého panství.

Aby Černínové snížili své dluhy, proběhne roku 1738 prodej kosteckého panství ambicióznímu Václavu Kazimírovi Netolickému z Eisenberka. Jediný Václavův syn neměl mužského potomka, majetek po soudních tahanicích přechází do majetku rodiny Vratislavů z Mitrovic, kteří si ke jménu přidávají přídomek Netolický. Stejný problém s mužskými potomky řeší o pár let později i Vratislavové Netoličtí. Majetek přechází po ženské linii na italský rod dal Borgo, který opět přijme přídomek Netolický. Poslední novodobou majitelkou hradu byla Anna Marie dal Borgo Netolická, které je hrad roku 1948 zabaven. V době komunismu hrad slouží jako muzeum gotického a renesančního umění.

Po roce 1989 je majetek vrácen v restituci Giovannimu Kinskému dal Borgo, staršímu synovi Norberta Kinského a Anny Marie dal Borgo-Netolické. Giovanni Kinský dal Borgo dal poté přepsat polovinou vlastnictví hradu na svého mladšího bratra Pia Kinského dal Borgo, a hrad v současnosti vlastní prostřednictvím akciové společnosti Kinský dal Borgo.